

et Ultimatum med Hensyn til, hvornaar Løven skal fornyes eller ikke fornyes. Det var ud derfra, at jeg henledte Opmærksomheden paa det simple Faktum, at det var efter Raad ogsaa af et Medlem af det konservative Folkeparti, at jeg havde foreslaaet at sætte Fristen til den 1. April 1921. Jeg vil da i alt Fald kunne forvente, nogen konservativ Støtte for den Betragtning at det er rimeligt at give en noget længere Frist. Det samme ærede Medlem skildrede veltalende den vanskelige Tilstand, der vilde indtræffe, naar der forelaa en Række Bygninger opførte paa et tidligere Tidspunkt, hvori Lejen var lav, og andre Bygninger, opførte i en nyere Tid, hvor Lejen maa være saa meget kostbarere, hvis Værdierne skal kunne forrentes. Ja, det er rigtigt, den Vanskelighed er der. Der er da to Veje at gaa, hvis man vil have absolut Lighed. Den ene er den, at lade de gamle Priser stige op i Niveau med de nye. Saa tilvejebringer man jo meget nemt Lighed. Mange Grundejere vilde mene, at det var en ganske ideal Ordning af Forholdene, og ud fra Frikonkurrencens egentlige Principper vilde denne Vej ogsaa være den nærmeste at følge, at lade det gaa paa den Maade uhindret. Den anden Vej til at tilvejebringe Ensartethed er at holde de gamle Lejer nede ved regulerende Bestemmelser og holde de nye nede ved Statstilskud. Men hvis man ikke mener, at man finansielt bør gøre det, maa man finde sig i den nuværende Tilstand, hvor et stort Antal, 97 eller 98 pCt., hvor mange det nu er, fra gammel Tid af har en lavere Leje, medens enkelte nye Lejligheder staar til højere Priser. Det vil altsaa sige, at de, der har sat Bo under de gamle Forhold, faar Lov til at blive i Hjemmene til de lave Priser, medens de nye Hjem, der er kommet til bagefter, maa gaa ind under Forhold, hvor det er noget dyrere at skaffe sig Bolig. Det er en Vanskelighed, det maa erkendes. En eller anden Gang maa Forholdene jo udlignes, skønt det ikke absolut er saaledes, at det er aldeles ensartede Lejligheder, som Priserne er saa forskellige paa; de nye Lejligheder har jo nydt godt af Udviklingen paa dette Omraade.

Endelig skal jeg kun til det ærede Medlem udenfor Partierne, eller — undskyld —

til det ærede Medlem, der er et Parti sige, at det, som jeg pointerede her, var kun min Tilfredshed over at forstaa, at det ærede Medlem var omtrent den varmeste Tilhænger af den Lovgivning, som overhovedet tog Ordet her i Salen. Det Indtryk havde jeg ikke faaet af Partiets Valgkamp, men det har altsaa været fejlagtigt. Det ærede Medlem har stillet sig saa varmt paa hele denne Lovgivnings Princip som nogen, og atter nu ved at pege paa, at det var meget beklageligt, naar en Bestemmelse som den om Butiksnævne ikke virkede, fordi den blev omgaaet. Ja, det er rigtigt; men derfor forsøger man ogsaa paa alle mulige Maader, hver Gang en ny Opfindelse — og Menneskenes Opfindsomhed med Hensyn til at omgaa Bestemmelser, som de ønsker at omgaa, er uhyre — kommer frem, at finde Midler til at hindre en saadan Omgaaelse. Det har Lovforslaget saaledes netop gjort paa dette Omraade. Man havde fundet paa at indføre i Kontrakterne en Bestemmelse om, at Kontrakterne skulde bortfalde, naar Nævneene ikke godkendte dem; derved havde man borttaget den Sikkerhed for vedkommende, som laa i en Forhindring af Opsigelsen. Der kom en Række Kontrakter frem — i alt Fald var der nogle Kontrakter, der indeholdt det Forbehold, at Kontrakten bortfaldt, hvis Nævnet ikke godkendte Kontrakten. Derfor foreslaas Bestemmelsen i § 9. Denne Bestemmelse har tidligere været fremme, men har ikke vundet Tilslutning. Jeg haaber nu, at det ærede Medlem gennem sit Partis Tilslutning skaffer den bedre Kaar end tidligere.

Formanden: Folketingsmand J. Chr. Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

J. Chr. Jensen: Jeg forstaaer ikke hvad det er for Byggeforeninger, Hr. Asger Karstensen sigter til, naar han siger, at disse alle forlanger 50 Kr. eller der omkring for en 2-Værelses-Lejlighed. Jeg vil ikke tage alle Byggeforeninger i Forsvar — det vil jeg senere under Punkt 3 paa Dagsordenen faa Lejlighed til at gøre nogle Bemærkninger om — men jeg synes, man kunde forlange, at Ordføreren for Højre, Hr. Asger Karstensen, der i sin private Virksomhed